

Päivi Rämö

Valitut
pakinat
II

Rouva
Pelakuu

Rouva
Pelakuu

Rouva Pelakuu

Päivi Rämön
valitut pakinat II

Kertomus Nimismiehen rouvan ryypystä julkaistiin Hollolan Seudussa ja muut kirjan pakinat lahtelaisessa Kotikirkko-lehdessä 1990-luvulla.

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN 978-952-318-553-1

Kirjan taitto ja kansikuva: Anita Eteläaho
Kannen suunnittelu: Päivi Rämö ja Anita Eteläaho
Takakannen kuva: Sari Tammikari
Piirrokset: Laura Mäkelä; makela.h.laura@gmail.com
Nora Lappalainen; lappalainen.e.nora@gmail.com

© Päivi Rämö
Hollola 2015
pelagia.pelakuu@gmail.com

Pelagian perhe ja ystävät ovat kuvitteellisia hahmoja lukuun ottamatta Helinä Ruppanaa. Sen vuoksi omistan tämän kirjan hänen esikuvansa, kirjastonhoitaja Eija Helinä Karhian muistolle.

Sisällysluettelo

I		9
	Lapsi ja kirja	10
	Hyvä kun on syksy, sanoi Pöhhö.....	13
	Joulu kävi	16
	Mua lemmitkö vielä?	19
	Muki-ihmisiä	22
	Isomummo	25
	Pusi-pusi	28
	Kessu-Possu	30
	Pölypunkit	32
	Postikortti Humppilasta	34
	Siivous- ja suuttumisilta	36
	Huvilaelämäneuvojat	38
II		41
	Hyvää ihmistä saa olla paljon	42
	Synkkä ja myrskyinen yö	45
	Älä pure työkaveria!	47
	Jälki-istuntoja	50
	Lehtori ja lehtokerttu	53
	Sohvia ja sohvia	56
	Meidän Mies	58
	Möttönen söi makaronilaatikka	61
	Maikki ja kyy	63
	Seiska	66
	Oravan vika se ei ollut	68
III		71
	Shakki	72
	Leskiherra kosioiretkellä	75
	Höpö	77

Tiskarin kypärä ja kalanmaksäöljy	80
Rouva Ruppana, näkymätön nainen	83
Kummipoika kumminkin	85
Jyskettä ja nakutusta	88
Rakkaat päiväkirjat!	91
Tautinen	93
Mustikkapaikat	96
Katriina kuntoremontissa	99
Seinä maassa, kissa puussa	102

IV	105
Tapasin Möttösen	106
Poliisilla kylässä	109
Surulliset silmä ja nahkahansikas	112
Tutustautujat	115
Hillosensalmen kioskillä	118
Peltikatto eli outo tapaus naapurissa	121
Pekka ja Pätkä kiiltävillä kiskoilla	124
Jyrätty	127
Miksi kerma happani	130
Ryppyrasvaa kantapäille	133
Vanha opettaja	136
Vikaa päässä	139
Niskat nurin	142
Nimismiehen rouva tarjosi ryypyn	145

I

Rekkamiehinä Kuopioon. – Vain pöhköt pitävät syksystä. –
Ruostumatonta rakkautta ja kilisemättömiä kahvikuppeja. –
Isomummo lähti, mutta Lauri tuli varpaineen.
– Minä rupean tupakoitsijaksi ja poika pölypunkiksi. –
Suuttumisilta meni ihan pilalle. – Mökkitie rullalle, vaatii
appiherra.

Lapsi ja kirja

Kahdeksanvuotiaan pojan silmät loistivat kirkkaina aamutähtinä puurolautasen yllä. Oli lokakuinen aamu, kello ei vielä kuuttakaan.

Ehditäänhän me pysäkillä, ennen kuin Esko-setä tulee? Olinko minä varmasti ymmärtänyt, mille pysäkillä meidän piti mennä, ja oliko meillä riittävän isot heijastimet, jotta Esko-setä näkee meidät? Minkä merkkinen rekka se on? No mutta miksen ollut kysynyt?

Matkanteko oli helppoa. Poika ei sanonut valituksen sanaa. Ei ollut nälkä, jano eikä pissahätä, jollei Esko-setä ajanut huoltamon pihaan ja vakuuttanut, että Lahdesta Kuopioon ei pysty ajamaan pysähtymättä. Ei kiitos, ei tarvinnut ostaa karkkia häntä varten! Kun rekassa on kahdeksan vaihdetta eteenpäin, mikä oli paras, jos ajetaan kuuttakymppiä? Miksi piti olla kaksi peruutusvaihdetta? Minkä ikäisenä voi ruveta rekkakuskiksi? Äiti, miksi isi ei ole rekkakuski? Miksi me tullaan jo Kuopioon? Mitä varten Lahdesta Kuopioon oli näin lyhyt matka?

* * *

Isotäti Saimi asui hyvin vanhassa talossa. Kamarissa oli sähköpatteri, mutta keittiössä puuhella. Tulokahvi kiehahti sen kohisevalla kuumuudella, joka rauhoitti matkan jälkeen ja toi minulle muistoja lapsuudesta.

Pelagia Pelakuun iloisissa ja lämminsydämisissä pakinoissa pyörii perheen ja ystävien vauhdikas arki yllätyksineen. Rouva Pelakuu on käytännöllinen romantikko, jolla on taito katsoa asioita uusista näkökulmista.

Lukijalla on hykerryttävän hauskaa hänen seurassaan. Kirjan jutut on julkaistu lehdissä 1990-luvulla.

"Päivi Rämö höystää kerrontansa persoonallisella sanarieskalla, jonka salainen ja humoristinen resepti on ollut hänen hallussaan jo vuosikymmeniä."

Sakari Vilpponen

9 789523 185531